

ת"פ 37093/09/15 - מדינת ישראל נגד דרור רודבסקי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 37093-09-15 מדינת ישראל נ' רודבסקי

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דרור רודבסקי

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של **חבלה במזיד ברכב**, עבירה לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

כאמור בהכרעת הדין, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלון דיירים באותו הבניין וביניהם סכסוך שכנים.

בתאריך 15.9.15 בשעה 22:55 או בסמוך לכך, ניגש הנאשם לרכב השייך למתלון ומשפחתו, בשווי כ- 55,900 ₪, השליך בקבוק זכוכית וניפץ את החלון האחורי של הרכב. הנאשם שפך ניירות ושאריות "מנגל" למושב האחורי של הרכב, הצית בכך אש ברכב וכתוצאה מכך החל הרכב לבעור תוך שהאש אווזת במושב הרכב, בגג הרכב ובחלקי פלסטיק שונים ברכב. כתוצאה מכך נגרם הרס לרכב. האש כובתה באמצעות מערכת המתזים האוטומטית בבניין.

ראיות הצדדים לעונש

2. **ב"כ המאשימה** הגישה גיליון רישומו הפלילי של הנאשם, **טע/1** ממנו עלה, כי לחובת הנאשם הרשעה אחת שעניינה עבירות סמים.

כן העיד המתלון, **אליה לוי**, אשר סיפר, כי מדובר בפשע שנאה כלפיו, וכי נשקפת לו ולמשפחתו מסוכנות מהנאשם. עוד סיפר על הנזק הכספי שנגרם לו, מאחר שהרכב הוכרז כאובדן גמור, והוא נדרש לקחת הלוואות, להפעיל את הביטוח ולשלם פרמיות גבוהות מבעבר, וכי נגרמו נזקים נלווים לבניין. המתלון העריך את העלויות שנגרמו לו ב- 70,000 ₪ לערך.

3. **ב"כ הנאשם** הגיש את הראיות הבאות:

טע/2, כתב האישום המתוקן וגזר הדין בת"פ 16842-01-04 מיום 4.2.15, המתייחס להרשעה ב-**טע/1**.

טע/3, מסמכים רפואיים אודות מצבו הבריאותי של הנאשם מהשנים 2013 ו- 2017 לפיהם הנאשם עבר התקף לב בשנת 2012 ומצוי במעקב.

כמו כן העידה גיסתו של הנאשם, **סמדר זנדני**, שלה היכרות של 30 שנים עם הנאשם. העדה מסרה, כי הנאשם הינו בחור צנוע, אבא ובעל מסור אשר מטפל באמו הסיעודית. בנוסף, העיד מר **עופר דמתי**, שלו היכרות עם הנאשם מילדות, קשר שהתחזק במהלך שירותם הצבאי המשותף. העד סיפר, כי מדובר באדם חביב, עליז, חברותי, עוזר לאנשים, איש עבודה שעזר לעד בעבר.

לבקשת ב"כ הנאשם, התרתי בהחלטתי מיום 1.11.17 צירוף ראיות אודות מצבה הבריאותי של אמו. ביום 9.11.17 הומצאו מסמכים לפיהם אמו של הנאשם הינה קשישה סיעודית בעל נכות בשיעור של 91% מהמוסד לביטוח לאומי.

4. הנאשם היה עצור במשך שישה ימים בגין תיק זה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה** עמדה על הערך החברתי המוגן והוא פגיעה ברכושו ובשלוות נפשו של המתלון ומשפחתו. המחוקק הגדיר פגיעה ברכב כפגיעה בעלת מעמד גבוה יותר וקבע בצדה עונש מקסימלי של חמש שנים.

המניע לביצוע העבירה הינו סכסוך שכנים ושנאת הנאשם למתלון ומשפחתו, זאת מבלי שקדמה לאירוע כל התגרות מצד המתלון.

הנאשם בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול ביצע את העבירה, אף שיכול היה להימנע מביצועה בכל שלב משלבי ביצועה. מדובר בסכסוך שכנים שהחל במחלוקת על עישון ושפיכת מים כפי שסיפרו הנאשם והמתלון, והסלים עד לגרימת נזק בלתי הפיך לרכבו של המתלון. הנאשם לא הסתפק רק בזריקת בקבוק וניפוץ חלון הרכב, אלא אף הגדיל ושפך לתוכו את תכולת המנגל.

עוד ביקשה ב"כ המאשימה לתת משקל לפוטנציאל הנזק הגלום במעשיו של הנאשם, שכן דובר בחניון תת קרקעי המצוי במתחם של ארבעה בניינים, ואלמלא המתזים כיבו את השריפה הנזק יכול היה להיות חמור בעשרות מונים לרכוש ולנפש.

בהתכתבות בין הנאשם לבתו, הראשון הביע שמחה על הנזק לרכבו של הנאשם וצער על כך שהמתלון עצמו לא נפגע.

ב"כ המאשימה סברה, כי לנוכח נסיבות ביצוע העבירה יש לקבוע שמדובר בחומרה ברף העליון ועל כן עתרה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם הוא בין 6 ל-18 חודשי מאסר לצד רכיבים נלווים.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הרי שלחובת הנאשם הרשעה אחת משנת 2015 בעבירות סמים. העבירה בתיק זה בוצעה כחצי שנה בלבד לאחר הרשעתו בתיק הקודם. הנאשם הכחיש את המיוחס לו, לא נטל אחריות ולא הביע חרטה.

ב"כ המאשימה ביקשה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל שאינו ברף התחתון, מאסר מותנה מרתיע, קנס כספי, פיצוי למתלון והוצאות משפט.

6. **ב"כ הנאשם** טען, כי הנזק הנטען על ידי המאשימה הוא מוגזם ומופרך. לא הוכח שהרכב הוגדר כאובדן מוחלט. מחומר הראיות בתיק, הרי שלא נגרם נזק למנוע או למכסה המנוע, הפגיעה הייתה בחלון ובגג הרכב. כמו כן לא נקבע פוזיטיבית על ידי אף גורם, כי נגרם נזק לחניון כתוצאה מגרימת הנזק לרכב.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם יליד 1958, נשוי ואב לשלוש. בבעלות הנאשם מספרה שהיא מקור פרנסתו. הנאשם הינו המפרנס היחיד והוא המטפל באמו הסיעודית.

הנאשם אמנם שהה במעצר שישה ימים, אך שהה במעצר בית במשך 170 ימים, שגם בהם יש להתחשב בעת גזירת דינו.

לטענת ב"כ הנאשם, מאחר שהמתלון הוא קצין משטרה, אזי בנקיטת ההליכים כנגד הנאשם יש משום התנכלות. עוד טען, כי המתלון אינו "טלית שכולה תכלת", וכי מאז האירוע נשוא תיק זה לא היו מריבות ו/או חיכוכים בין המתלון והנאשם.

ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל לעדותם של עדי האופי.

ב"כ הנאשם ביקש שלא להשית על הנאשם רכיב של מאסר בפועל.

7. **הנאשם** מסר "אין לי מה להגיד".

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

9. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו ממעשה הנאשם הינם הגנה על רכושו של הפרט כמו גם השמירה על שלווה נפשו, בטחונו וחירותו של הפרט.

אף שהמעשה בוצע כלפי איש משטרה, הרי שמדובר בסכסוך שכנים והדבר לא בוצע במישרין בשל תפקידו של המתלון.

עבירות הפוגעות ברכוש פוגעות בזכויות המתלון ובסדר החברתי. בהתחשב בכך שדובר בחבלה ברכב המצוי בחניון תת קרקעי של בניין מגורים הרי שהיה במעשה סיכון לרכוש ולחיי אדם.

תופעת האלימות הפכה מחזה שכיח במחוזותינו ויש להילחם בה ולעקור אותה מהשורש, אף אם זו מכוונת כלפי פגיעה ברכושו של אדם ולא באדם עצמו.

10. **מידת הפגיעה** בערך החברתי הינה בינונית בהתחשב בהיקף הנזק לרכוש המתלון והעובדה שהמעשה בוצע בחניון גדול שאלמלא כותבה האש על ידי המתזים מעשי הנאשם יכלו להסב נזק כבד לרכוש ואף לחיי אדם.

11. **בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה** יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת המעשה. העבירה בוצעה בשלבים, תחילה זרק הנאשם את הבקבוק וניפץ את חלון הרכב ולאחר מכן זרק לתוכו שאריות אוכל, מפיות ושאריות גחלים בוערות מהמנגל. עניין זה מלמד, כי לנאשם הייתה אפשרות לחדול ממעשיו בכל שלב במהלך ביצוע העבירה. הנזק למתלון ומשפחתו הוא ממשי עקב הנזק הכבד לרכב וכן נוכח הפגיעה בתחושת הביטחון. עוד יש לזכור את פוטנציאל הנזק שהיה עשוי להיגרם מהמעשה אלמלא כותבה האש שאחזה ברכב. הנאשם לא כיבה את האש בעצמו וזו יכלה להתלקח בתוך חניון סגור של ארבעה בניינים, לפגוע ברכוש רב ואולי אף לגבות קורבנות בנפש. מדובר בסכסוך שכנים מתמשך בין הנאשם למתלון, אין מדובר במעשה שנעשה כתגובה מיידית להתגרות מצדו של המתלון.

בנוסף, יש לקחת בחשבון את התנהגות הנאשם לאחר ביצוע העבירה, כאשר ההתכתבות עם בתו מבטאת את אדישותו לכך שרכב המתלון נשרף בשל מעשיו, וכן את אכזבתו מכך שהמתלון עצמו לא נפגע פיזית.

12. **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת, כי במקרים דומים הושתו עונשים ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל לצד רכיבים כספיים.

עפ"ג 33705-05-13 **מדינת ישראל נ' נימר נאעסה** (2.6.13) הנאשם הורשע על פי הודאתו בשש עבירות של חבלה במזיד לרכב והחזקת אגרופן לא למטרה כשרה בשלושה פרטי אישום. הנאשם גרם נזק לשלוש מכוניות של שכניו לבניין, כאשר דקר את גלגלי הרכב באמצעות סכין. לנאשם עבר פלילי משמעותי. בית משפט קמא קבע, כי מדובר באירוע אחד וקבע מתחם בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שמונה חודשי מאסר בפועל והשית עליו שלושה חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו לשבעה חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לעליון, רע"פ 4522/13 **נימר נעיס נ' מדינת ישראל** (17.7.13), נדחתה.

ת"פ 30995-04-16 **מדינת ישראל נ' קוריש** (26.6.17), הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשני כתבי אישום, האחד גרימת חבלה במזיד לרכב של שכנו לאחר שחבט ברכב עם ידו. השני, איים בסכין ארוכה, כי יתאבד נוכח רצונם של עובדי ציבור לעקל את רכבו. נקבע שמתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר שיכול

וירוצו בדרך של עבודות שירות. לנאשם עבר פלילי. הוטלו על הנאשם מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ת"פ 24292-10-12 **מדינת ישראל נ' פרנסקי** (9.2.14), הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בשני כתבי אישום, הראשון בגין גניבה מסופר פארם והשני בגין 3 עבירות של חבלה במזיד לרכב. הנאשם מרח צואת כלבים על מכונית שכנתו וניקב את הגלגל השמאלי של רכבה בעזרת מברג, וכן חיבל בשתי מכוניות נוספות, השייכות לשכניו, על ידי ניקוב הגלגל במברג. בית משפט השלום קבע, כי בעבירת חבלה במזיד לרכב מתחם הענישה הוא ממאסר על תנאי ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט דחה העתירה לביטול הרשעת הנאשם והשית עליו מאסר על תנאי, קנס, של"צ, צו מבחן לשנה ופיצוי למתלוננים. ערעור הנאשם על הרשעתו נדחה בעפ"ג (ת"א) 48348-03-14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (29.9.14), וכך גם רשות הערעור לעליון, רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.14).

ת"פ 28430-12-14 **מדינת ישראל נ' נבו סויסה** (24.5.16), הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של חבלה במזיד לרכב, איומים והפרת הוראה חוקית. הנאשם איים על המתלונן אשר העיר לו שלא לעקור עצים הנמצאים בשטח הציבורי בעיר. בהמשך הפר הנאשם הוראה חוקית ושרט את צדו הימני של רכב שכנו. הנאשם בעת גזירת דינו ריצה מאסר בעבירות סמים והצתה. בית המשפט אימץ את ההסדר והשית על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.

ת"פ 20896-08-11 **מדינת ישראל נ' ויסאם סלימאן** (5.2.12), לנאשם יוחסה עבירה של חבלה ברכב במזיד לאחר שהצית את רכבו של המתלונן על רקע סכסוך. בהכרעת הדין הרשיע בית המשפט את הנאשם בעבירה של היזק לרכוש חלף חבלה במזיד לרכב. בהתחשב בהודאת הנאשם במעשה, עברו הנקי והתסקיר החיובי הושתו על הנאשם מאסר על תנאי וקנס.

13. לאור כל האמור לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם הינו ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1958, הינו מפרנס יחיד ועובד כעצמאי. אין ספק כי הטלת מאסר בפועל עלולה לפגוע בו ובמשפחתו ואף להביאו לכדי סגירת העסק שברשותו, המספרה.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם;** אמו של הנאשם הינה סיעודית ועל פי העדויות שנשמעו בפניי הנאשם הינו המטפל היחידי בה. השתת עונש מאסר, אף לריצוי בדרך של עבודות שירות ישפיע במישרין על מצבה של אמו התלויה בו בערוב ימיה.

עמוד 5

ג. **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו;** הנאשם שהה שישה ימים במעצר ולאחריו היה נתון בתנאים מגבילים עד שאלה הוסרו והותרה חזרתה לעבודה ולביתו.

ד. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה שזרק בקבוק וניפץ את זכוכית הרכב ובכך קשר את עצמו לאירוע עוד בחקירתו במשטרה והביע חרטה על המעשה, אך לא נטל אחריות על גרימת השריפה ולא הביע חרטה על כך ועל הנזקים שהסב למתלון ומשפחתו.

ה. **התנהגות רשויות אכיפת החוק;** אין בידי לקבל טענות ב"כ הנאשם כנגד התנהגות רשויות אכיפת החוק, לרבות יחידת התביעות. כך אין בידי לקבל, כי מאחר והמתלון הינו קצין משטרה הייתה התנכלות כלפי הנאשם. עסקינן בתיק חמור שבנס האש כובתה ולא הסבה נזק ברכוש ובגוף ולא מצאתי כל דופי בהתנהלות גורמי החקירה או התביעה בתיק זה. יתירה מכך, כתב האישום הוגש על ידי יחידת התביעות בפתח תקווה ולא יחידת התביעות ברחובות כדי למנוע חשש, ולו למראית עין, של מעורבות המתלון או מי מתחנה המשטרה בה הוא משרת. רשויות אכיפת החוק התנהלו בזהירות רבה דווקא נוכח העובדה שמדובר במתלון שהינו קצין משטרה כדי למנוע חשש למעורבות של הקצין או היחידה בה הוא משרת בהחלטה על הגשת כתב אישום ו/או ניהול התיק. יש לברך על פרקטיקה זו, אך בוודאי שאין לומר שיש בה לפגוע באינטרס של הנאשם או אף כנטען לעלות כדי התנכלות לנאשם.

ו. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו.** כאמור לחובת הנאשם הרשעה אחת בעבירות סמים.

15. מאז האירוע לא נשנו המעשים, לא נפתחו תיקים כנגד הנאשם ובעברו אין הרשעה בעבירות אלימות או עבירות כנגד הרכוש. אין חולק, כי יחסי השכנות בין הצדדים היו עכורים והנאשם כשל באופן חמור במעשיו. יחד עם זאת, לא התרשמתי שדרכו של הנאשם לנקוט באלימות כפתרון לקונפליקטים. עוד שוכנעתי, שההליך הפלילי בתיק זה הרתיע את הנאשם, וכי והוא לא ינקוט בדרך אלימה ליישוב סכסוכים בעתיד.

16. המשקל המצטבר של כל הנתונים שפורטו לעיל הובילו אותי למסקנה, כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם תוך איזון העונש בענישה קונקרטיית בדמות של"צ ורכיבים כלכליים.

שאלת הטלת הוצאות על נאשם בשל העדת עדים

17. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם הוצאות נוכח זימונם לעדות של המומחה ארנון גרפיט והעד מנחם וירניצקי. גרפיט הינו ראש המעבדה לחקר הצתות, הוא נקרא להעיד על דו"ח שערך ווירניצקי הינו אחד החוקרים בתיק. לטענת ב"כ המאשימה ההגנה עמדה על העדתו של גרפיט אף שלא הייתה מחלוקת על חוות הדעת שערך והוא נחקר בנקודות שוליות שלא נגעו לגדר המחלוקת בתיק. העדתו של גרפיט הייתה כרוכה בטרחה רבה נוכח עומס העבודה בו הוא נתון מתוקף תפקידו. העד וירניצקי נקרא לעדות בפעם השנייה ונחקר בדברים שוליים ולא הייתה לעדותו הנוספת כל תרומה בתיק.

בתמיכה לעתירתה הפנתה ב"כ המאשימה לת"פ 8633-04-15 **מדינת ישראל נ' דהן** (7.6.16), ע"פ(ב"ש) 7069/06 **חאלד אבו סיביה נ' מדינת ישראל** (15.11.16), ת"פ 13092-05-11 **מדינת ישראל נ' אבו נצירה היתם** (12.12.11) וע"פ (ת"א) 21802/06 **עזרה בן יצחק בדולח נ' מדינת ישראל** (27.10.08).

ב"כ הנאשם התנגד לבקשה מאחר שיש בדבר לפגוע בזכותו של הנאשם לנהל הגנתו והפנה לע"א 654/83 זאב מוסקוביץ נ' משה אברבנאל, (18.11.84) שם נקבע, כי סעיפים 17 ו- 26 לפקודת הראיות מקנים זכות מוחלטת לחקירה נגדית של נותן התצהיר או נותן חוות-דעת ובית המשפט רשאי להטיל הוצאות אם החקירה לא הייתה רלוונטית לנושא הנדון. ב"כ הנאשם סבר שהוצאות יש להטיל על המאשימה נוכח התנהלותה בהעברת חומרי החקירה להגנה.

18. בהכרעת הדין מיום 14.9.17 קבעתי, כי סוגית ההוצאות תוכרע במסגרת גזר הדין.

19. סעיף 26 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, שכותרתו- "חקירה בעל-פה" קובע כך:

"(א) הוראות סימן זה אינן גורעות מכוחו של בית המשפט לצוות כי מומחה או רופא או עובד הציבור יחקרו בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך.
(ב) **נתברר לבית המשפט שבקשתו של בעל דין לחקור מומחה או רופא או עובד הציבור בבית המשפט באה לשם קנטור או מתוך קלות דעת, רשאי הוא להטיל על המבקש את הוצאות החקירה.**"

20. אין בידי לקבל עמדת ב"כ הנאשם הנסמכת על פסק דין בהליך אזרחי ונוגעת לזכותו של בעל דין לחקור מצהיר על תצהירו. בהליך הפלילי חקירת עדים תתקיים במקום שבו יש מחלוקת על הדברים שמסר העד בעדותו במשטרה, במסמכים שרשם במסגרת תפקידו או בשל חוות דעת שנערכה על ידו.

ב"כ הנאשם לא הבהיר מהי נקודת המחלוקת כנגד הדו"ח שערך העד גרפיט. מטבע הדברים לא תמיד יכולה ההגנה לחשוף את קו הגנתה ובית המשפט נוהג בגמישות וכך עשיתי אף אני. ב"כ הנאשם הסביר שמדובר בזכות של הנאשם לחקור עדים בתיק אך זכות זו אינה עומדת בחלל ריק במקום שבו בית המשפט מתרשם, כי העדת העד הייתה לשם "קנטור או מתוך קלות דעת", שאז רשאי בית המשפט להטיל הוצאות לצד מימושה של הזכות.

העד גרפיט ערך דו"ח, ההגנה התנגדה להגשת המסמך והעד נחקר על כך עד שהסתבר שאמנם לא נערכה חוות דעת מומחה על פי פקודת הראיות אך העד ערך המסמך בהסתמך על תיק עבודה ותרשומות כנהוג בעריכת חוות דעת מומחה. עוד הסביר העד, כי מאחר שהיה ברור שמדובר בשריפה מכוונת של הרכב לא נתבקש בסופו של יום להכין חוות דעת ערוכה כדין אלא דו"ח בלבד.

חקירת גרפיט אכן לא תרמה ישירות להוכחת אשמתו של הנאשם במיוחד לו מאחר שלא יוחסה לו עבירה של הצתה אלא חבלה ברכב. יחד עם זאת עדותו של העד חידדה את האמור בדו"ח לגבי מוקד השריפה ברכב והתפשטותה,

טיב הנזק ברכב ומדוע מדובר בשריפה מכוונת ולא תקלה ברכב. אף שניתן היה לערוך בדיקה עם המאשימה מראש ולהסכים על דברים בנוגע לדו"ח הרי שלא אוכל לומר שהתרשמתי שעסקינן בזימון העד לשם הקנטה אלא עקב הנחה של ההגנה, גם אם שגויה, שניתן יהיה למנוע את הגשת המסמך בטענה שלא נערך כחוות דעת על פי פקודת הראיות או ניסיון להפריך טענת המאשימה, כי החבלה לרכב נגרמה במכוון ולא עקב תקלה ברכב.

אשר להעדו בשנית של העד וירניצקי, ב"כ הנאשם הסביר, כי חלק מהתנהלותו זו נבעה מאופן העברת חומרי החקירה לידי בתיק, כאשר בשל תקלה הועברו לו חומרי חקירה רק במהלך שמיעת הראיות בתיק, ולכן ביקש את חקירתם החוזרת של העדים וירניצקי ואביוב. בגין העדתו בשנית של וירניצקי עתרה כאמור ב"כ המאשימה להשית הוצאות על הנאשם.

עדו של וירניצקי לא תרמה דבר וניכר היה מקריאת הפרוטוקול, כי יוחסו לו על ידי ההגנה פעולות שלא ביצע ומסמכים שלא היו קשורים אליו. יחד עם זאת, לא שוכנעתי שאלה נעשו לשם הקנטה אלא עקב טעות של ההגנה בייחוס פעולות חקירה לעד וירניצקי, אף שאלה לא בוצעו על ידי העד.

21. פסקי הדין שהוגשו על ידי ב"כ המאשימה הינם בנסיבות בהם ההגנה גרמה לזימון לשווא של עדים מומחים אף שנתבקשה לבחון האפשרות לוותר עליהם בשל הטרחה הרבה שנגרמה מהגעתם (עובד יחיד במעבדה, חקירה שלא תרמה מעבר לאמור בחוות הדעת או הגעה מאילת למרכז הארץ).

כאמור, זימון של שני העדים לעיל לא שינתה את פני התיק אך לא אוכל לומר שהדבר נעשה "לשם קנטור או מתוך קלות דעת" ולכן באיזונים שבין הצורך לשמור על זכותו של נאשם להליך הוגן, לרבות גמישות בחקירת עדי המאשימה, יש לעשות שימוש בחיוב הנאשם בהוצאות באותם מקרים חריגים כדוגמת פסקי הדין שהובאו על ידי ב"כ המאשימה בתמיכה לעתירתה.

אף שדעתי אינה נוחה מההתנהלות המפורטת מעלה ואף שאפשר ומצופה היה מההגנה לפעול אחרת, איני סבורה שהדברים עולים כדי "הקנטה או קלות דעת" ולכן אין זה המקרה לחיוב הנאשם בהוצאות.

סוף דבר

אשר על-כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום העבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות.
- ב. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 150 שעות. שירות המבחן ימציא תכנית לביצוע של"צ עד ליום 1.2.18. לאחר קבלת התוכנית, אשר אותה וזאת ללא צורך לקיים דיון נוסף.

העתק מגזר הדין יועבר בדחיפות לשירות המבחן.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ, וכי עליו להשלים ביצוע השל"צ בתוך שנה ואם לא יעשה כן עשוי בית המשפט לשוב ולדון בעניינו מחדש ואף לגזור את הדין בהתאם.
ג. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן אשר ישולם עד ליום 15.2.18.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 4,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע העבירה בה הורשע. ההתחייבות הכספית תיחתם עוד היום במזכירות בית המשפט. היה ולא תיחתם, יאסר הנאשם למשך 7 ימים.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י' טבת תשע"ח, 28 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.